

מסורת הש"ס

הכל מעריבין פרק ראשון ערכין

4

עין משפט
נר מצודה

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

סוד וסודו ברבין פי אר
ההוונט סטור וסוללין
זל חשבת נבין פי אר פי זיל
המחט: | ו פי עירא שרנים
אזל עירא קטנר בר
ורית פי לאמקי גדול שכא
זל קטנר האמקי
עיל זיל למרמא דאן המול
אזל קטנר האמקי
לאזי ארבוה אי פי מינה
הפסקת השמות ארבוה
ף זל ע"כ במהא ארבוה
זל למסבין המהא ארבוה
מקצין נחמן: | וזיל
משהותה ארז ופלור הכסל
אזל מרבוץ ארז מניחל הכסל
זל ארז דהמאט מרזל זל
ברכיתא המות מחת ומחז
המתח קל שמעתי. קל מצאחי
אזל במחברו בשער |

ת. כ"ב דף קמ"ה. (ב) גרסה
ו"א. (ג) גרסה ד"ל וא"פ

מִיתִיבִי בוד ברח"ד. לרעה פריך דאמר לעיני מלוה הכמונה
במורה לאו כמכונה בשטר דמיו וכן שו"ע העמיק ר"ת
בשפירו ומתי נמי למפקד לרב יוסף דאם סבר נמי שיעבדל לאו
דאורייתא אלאו! פירש דבריו יוסף: **אמר** רב א"א א"א כשעני
ברין לאו משום קושא דרעה משי
רבין הכי שהרי רבנא שנים רבות אחר
רב היה אלא משום דפרכין ליה
מנייה בפרק גט פשוט (י"ב דף קע"ה):
דאמר הוה דמלוה על פה אינו גובה
מן הורשין ולנפשיה משני:

דיתת דיני אפומא בדיא.
ומ"מ אלטערן למימר מת
וקברו דס"ד בענין ינא בעל השור
ועמוד על שורו (סנהדרין 97 ע"ט).
קמ"ל דספיר עמוד עליה.

מוזין ע"זו מרד חסאחר ופרס
אשמו. דלון מטחל (ואסן)
קרנה לאחר מיתחל אכל ועלו
קרנה: **יטבה** ע"ז
כ"ו. פרש"י קודם שנגמר דינה
ולתחל דלואלו ליהרג קאי וכל היולא
ליהרג לאחר גמר דין דמשמע בכל
הסוג למחר לעיל ממני בשעתין
וכן משמע ב"י כל הגט (גיטין דף
מח.) דמדבר ביולא לידון ויולא ליהרג
היינו שעתה לדישא דלון ממתיין
משום עיני הדיון (ס"ג.) דמשמע
פרק אחד דיני ממונות (פסחדין דף
הז.) דליכא עיני הדיון אלף לאחר
גמר דין מדקחמל היכי ליעבד
לדיניה דמשמע שעתה ולגמר דיניה
בשעתה וליקטליה חד בשעתה נמלא
אחיה מנהח אח דיוי וכו' ליעמר
דיניה חד בשעתה וכו' מנשו
לנעמיהו ולענין לא חשינו:

וְאִין בְּאוֹתָהּ שָׁעָה וְאִין
הַ שִׁנְאָה לִיהֲרָג אֵין
הָאֵשָׁה שִׁישְׁבָה עַל
הַמְשָׁבֵר מִמֵּתִין לָהּ עַד שֶׁתֵּלֵךְ
שְׁעָרָה יְבִהָמָה שֶׁנִּהְרָגָה אֲסוּרָה כִּתְּנָהּ: גַּמ' פְּשִׁיטָא
אֲמִינָא הָאִינִי וְכֹתִיב י'כֹּאשֶׁר יִשִּׁית עָלָיו כֹּעַל הָאֵשָׁה
לִיפְסָדֶיהָ מִיְּנִיהָ קמ"ל י'וֹאִימָא ה"ג אִמֵּר רַבִּי אֲבָהוּ
י'אִימָתוֹ גַּם שְׁנֵיהֶם לִרְבוֹת אֶת הוּלָלְד וְהָאִי מִיכְעִי
שׁוּין דְּבָרֵי רַבִּי יֹאשִׁיָּה "כִּי קָאֲמַרְתָּ מִגֵּם: יֵשֶׁבֶה עַל
קַדְקָר גּוֹפָא אַחֲרִינָא הוּא: אִמֵּר רַב יְהוּדָה אִמֵּר
לִיהֲרָג מִכֵּין אוֹתָהּ כִּנְגֵד בֵּית הָרִיזִין כְּדִי שִׁימּוֹת הוּלָלְד
לִידֵי נִיּוּל לְמִימְרָא דִּהֵיא קִדְמָה וּמִתָּה בְּרִישָׁא וְהָא
יִישָׁא י'דִתְנִין לִינּוּק בִּן יוֹמָא נֹחַל וּמִנְחִיל י' וְאִמֵּר רַב
לְהִנְחִיל לֵאחִיזִין בֵּן הָאֵב דְּרוּקָא בִּן יוֹם אַחַד אֲבָל
רִישָׁא וְאִין הֵבֵן יוֹרֵשׁ אֶת אֲמֹו בִּקְבֹר לְהִנְחִיל לֵאחִיזִין
גַּבִּי מִיתָה אִיִּידִי דְּוּלָלְד זֹוטְרָא תִּיּוֹתִיהָ עֵיִילָא טִיפָה
לְהוּ לְסִימְנִין אֲבָל נִהְרָגָה הִיא מִתָּה בְּרִישָׁא וְהָא הוּא
פְּרוּכִי י' י' מִיּוֹדִי אוֹנֵב הִלְטָא דְּמַפְרַכְסָתָא א"ר
וְאֵשָׁה שִׁישְׁבָה עַל הַמְשָׁבֵר וּמִתָּה בִּשְׁבַת מִכִּיּאִין
כְּרִיסָה וּמוֹצִיאִין אֶת הוּלָלְד פְּשִׁיטָא מֵאִי עֲבִיד
מַחֲתֵר

הוא לאחיו מאביו שאינן בני אמו דלי לאו הוא הווי ירמי לה קרוביה
א ירמי לה קרובי העובר דהוא מת בירשא ידו ומשני ר"מ. דהוא
מיתת הוא בירשא ידו והא הווי עובדא ופרכים לאחר מיתת אמו: ונכ
ח: ומקצועין אס דרישא. דזמנין דמקרי דהיא מיתת בירשא:
ממתר

[illegible]

(ד) הלאה ד"ר' מתקשר ויחלפה דרכו מ"א טון דרכו וכי ויטעמו דמיס' לא נכרי ויחלפה ויהי כאלו
ד"ר' ויחלפין בשמחתן ואפי' בלא יסבה על הכתוב כי מ"ד תחתיון חסוד דתמנא דפעל הוא אל די
מן תמנין תחילת דתמנא דתמנא דתמנא דתמנא דתמנא דתמנא דתמנא דתמנא דתמנא דתמנא דתמנא

[illegible]

בָּנָם הָיָה יוֹנָן דֹּלֵ"כ קָטִיף סַחֲמָה
אֶסְחָמָה. וְיִלְכָה דְמוּחִי בֶן מִיבִנְיָה
לְרִשָׁה בֶן אֱלֶעזֶר אֶבֶל פִּלְתָּה צִנְיִי
הָאֵל קִיטֵל הַקְּסוּמָה אֶרֶץ רֶשֶׁת
הָאֵל וּפְלִיג: **כַּשְׁעֵמֶד בְּדִין**. קוֹדֶשׁ שִׁמְתָה
וּמִיבִיחוֹת לְשֹׁלֵם לְפִיכָךְ גּוֹבֵה מִן
הַיּוֹדֵשִׁין דְּכִיּוֹן דְּדִיעַ חֲרִין גּוֹבֵה הִ"ל
כִּמְלֹחֵה בְּשֵׁטֶר: וְהָאֵל מִן חֹמֶה מֶס
וּקְבֵרֵי: הַשּׁוֹר בְּזוֹר כְּגוֹן שֶׁהִפִּיל עִמּוֹ
חֲלִילָא יָצָא וּפְסִיחַ חֲיִיבִין יוֹרְשִׁין:
וּבִסְכָּלָא. הָא דְקִמְעִי יוֹרְשִׁין חֲיִיבִין
כְּגוֹן דִּימִיתִי דִּיעִי אֶפְסוּמָה דְּכִרְיָא
וּמִיבִיחוֹת מִדִּל גִּלְשֵׁם: שׁוּמִין עֲלִיָּו.
וְזוֹרְקִין בְּשִׁבְלֵי דֶס חֲטָאֲתוֹ וְאִשְׁמוֹ
וְהָא הֵיחָא חֲטָאֲתָה שִׁמְתוֹ בְּזוֹבֵה כֹּל
שִׁמְתָה שִׁלָּא לִיבֵר כְּגוֹן שֶׁהָא
חֲלָב וּבְכֻזֹּר שׁוּמִין הָאֵל וְאִכְלֵו: אִין
גּוֹקְקִין לוֹ. שִׁפְיִסָּה קִרְבֵּן לִיקְרִב:
מַעֲנִי שְׂאִין מַעֲנִין אֵל דִּיעַ. שִׁימְמִי
מִתְלַבֵּדֵי עַד שֶׁשְׁחֵמֶה הִצֵּחַ וְזוֹרֵק
הִדֶּס שְׁעִינֵי הַדִּין הָאֵל: **רִישָׁא נָמִי**.
דְּקִמְעִי כַּשְׁחֲמַת קוֹדֶשׁ לִבֵּן מִזִּין עֲלִי
הַיִּר מִמַּחֲמִישֵׁי לוֹ עַד שֶׁשִׁחֲמַת וְזוֹרֵק:
מַתְנִי אִין מַחֲמִישֵׁי לֵב דְּעַד
שִׁחֲמַת. אֲלֵא הַרְוִיגִין וְלֵבֵד עִמָּה דִּחַ
גּוֹפֶה הָאֵל: **יִשְׁכֵּחַ עַל הַמַּשְׁכֵּר**. קוֹדֶשׁ
שִׁגְבָּרָה דִּיעַ: **מַחֲמִישֵׁי** לֵב דְּעַד
שִׁחֲמַת. אֲלֵינִי דְּעָקֵר וְנֵעַ מִמַּקְוִי
גּוֹפֶה חֲרִינִי הָאֵל: **נִכְשִׁין כְּשֶׁבֶרֶה**.

ובזו נעשה כמי ש
נוקטין לו: מתני' יאה
ממתנין לה עד שחלל
האשה שנזהרה נהנין
נופה היא אצטר'ס
ממונא דבעל הוא ול
אמר רבי יוחנן אמר
ליה ^ויעד שיהו שני
המשבר וכו': מ"ט
שמואל האשה יהוצא
תחילה כדי שלא תב
קייא לן דוולד מית
ששת נוהל בבכסי
עובר לא דהוא מית
מן האב ^סהני מילי
דמלאך המות ומחתך
עוברא ופרסי עד ת
נחמן אמר שמואל
סכין ^אומקריע א

אם משה בו ביום ואפי' הוא מת בו ביום נחל נכסי אמו ומנהיגין וולא אמרי' נפל הוא ואינו בן נחלה: **אבל עובר**. אם משה מעוברת מיית ברשע לגבי מיתה כשהיא משה מיתה עצמה: ופירשין 'גבי מיתה הלשון. אם חותבין אותה מפרסות החתיכה ואע"פ שאין בה

[illegible][illegible]

תורה אור השלם

1. וְכִי יֵצֵא אֲנִשִּׁים וְתוֹמָם אִשָּׁה הָרָה וְחָמָא וְיִלְדֶּיהָ וְלֹא יִהְיֶה אִסּוֹן עֲנֹשׁ יִעֲנֹשׁ כְּאִשֶּׁר יִהְיֶה עָלָיו כְּעַל הָאִשָּׁה תִּתֵּן בְּפִלְלוֹתֶיהָ שְׁמוֹת כֹּא כֹכ
2. כִּי יִצְמָא אִישׁ שֹׁכֵב עִם אִשָּׁה בְּעֻלָּת כְּעַל וְתוֹמָם גַּם שְׁנִיִּים הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִם הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבְעֻרָתָהּ הָרֵעַ מִשְׁחָלָל:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לרבות וכו'
פחות משנים ופריך שניהם
בג"ל והד"א:

גליון הש"ס

גם' והילכתא דייחבי. ענין
זה נביא ד' ט ע"כ והלכתא
נכסות: מתני' אף
מבתינן. ע' קטע דף ט
ע"א חוס' ד"ה משוברת:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

שאין מענין את דינו אלא
לאחר שנפטר דינו ליהרג
[ולאחר] יהרג משום צער
בעלי חיים; אמר רב יוסף
במלה כר; והרגו פטור.
בעל השור שלא ארס לו
לחפור ברשות הרבים; אלא
שאם כח. גס השור יורשי
בעל הבור חייבין לשלם

וקראש לערד מלוחכות
 מסום הכי שחוק וירושן
 יסוד זה ליה שחוק למקס
 ערד נפסילתו בעל הכרס
 ככתוב כשור וזכא וזכא
 להמובן: ערד מסמא. ש
 שחכר ערד אחר חסא. ש
 ליהרן אין וקנין לו לעצמו
 היצאה ליהרן אין ממחילין
 ער שר שנתן שר מירד
 (משניה) [מס] נקא. כי
 היה ארז הכרס פוסק ורצא
 מן ארז. שחכר ארז
 מא ארז אחר מא ארז
 לא לומר שחכר ארז
 ארז ארז קבר כחך שח
 וירחנה לאין: שחכר
 ארז מירס. שחכר ארז מירס